

va. Najvažnejša pa je brezdvomno akcija za ureditev gnojišč in gnojnic njih jam. Dosedaj je dogotovljenih 24 gnojišč, v delu je še okrog 40 gnojišč. Posebno veliko zanimanje za ta dela je v ljutomerskem in ormoškem okraju. Ravnotako se posveča velika pažnja razvoju vinogradništva in sadjarstva (sadjarški, viničarski, kletarski tečaji itd.). — Z veliko vne- mo se je izvedla tudi organizacija potovalnih gospodinjskih tečajev, ki jih je bilo dosedaj šest in ki se jih je udeležilo skupno 113 kmečkih deklet

S 1. julijem se je osnoval oddelek za kmetijsko nadaljevalno šolstvo z namenom, da se poenoti in pospeši delo za kmetijsko nadaljevalne šole. Oblastni odbor je priredil uvodna tečaja za učitelje in učiteljice, ki naj seznanita učiteljstvo z duhom in delom na kmetijsko nadaljevalnih šolah. Tečaj za učitelje je trajal tri tedne; sprejetih je bilo 31 učiteljev. Tečaj za učiteljice pa je trajal štiri tedne, sprejetih je bilo 26 učiteljic. Ob koncu tečaja so delale učiteljice pred ko misijo teoretičen izpit iz gospodinjs- stva, mlekarstva in živiloznanstva in praktičen izpit iz kuhanja in šivanja. — Tudi je izvedel oddelek vse potrebne priprave za enotno organi- zacijo nadaljevalnih šol. Izdelal se je enoten pravilnik za kmetijsko nadalje- valne šole ter gospodinjsko nadalje- valne šole in predpisal tozadevne uč- ne pripomočke. Kmetijska nadaljeval- na šola, ki je temelj vsem prizadeva- njem za povzdigo kmetijstva, bo go- tovo dosegla svoj namen, kakor je zamišljena po pravilniku in prora- čunu Din 434.580. Po proračunu je za prihodnje leto predvidenih 35 šol. Razen tega so predvideni za učitelj- stvo trije tečaji, eden uveden in dva strokovna. Gospodinjsko nadaljeval- nih šol pa bo predvidoma v letu 1929 okoli 20. Z uspešnim razvojem nado- ljevalnega šolstva pojde vzporedno dvig izobrazbe ter blagostanja naše- ga kmetijskega stanu.

Skrb oblastnega zbora za bolnice in hiralnice.

Zelo veliko je storil oblastni odbor za popravo ter opremo bolnic in hi- ralnice v oblasti. Nekatero bolnico so se prezidale, opremile z novimi apa- rati, dobile nove povečane oddelke in istotako je tudi s hiralnicami. Mirno se lahko trdi, da so se zdravstvene razmere v mariborski oblasti znatno zboljšale, odkar je vzel oblastni od- bor zdravstveno upravo v svoje roke.

Po izborni sestavljenem poročilu g. predsednika dr. Leskovarja je pre- šla oblastna skupščina na obravnavo oblastnega proračuna za leto 1929. O proračunu bo poročal »Slovenski Gospodar« v prihodnji številki.

Iz ravno kar v izvlečkih povedane- ga je razvidno, koliko koristnega je storil mariborski oblastni odbor pred vsem za vsestranski dobrobit našega dobrega, pomoči ter poduka potreb- nega podeželskega naroda.

(II. del prihodnjic.)

»Kaj je novega?« so vprašali sosed- dje našega znanca, ki je bil pretekli teden v Mariboru. V Mariboru pa se vedno kaj izve. In gospodar jim je razlagal:

»Ko sem bil v Mariboru, me je moj prijatelj poslanec povabil, da sem šel malo v oblastno skupščino, ki je ravn- o zborovala. Tam sem malo ogle- dal celo reč. Naših poslancev je v tej skupščini toliko, da se drugi kar iz- gubijo poleg njih. Čisto v zadnji vrsti so sedeli trije socialisti, tam za zi- dom pa radičevci in demokrati. Pa so vsi bolj krotki! Če pa kateri začne kaj rogoviliti, pa ga naši prav kmalu ukrotijo.«

»O čem pa so se razgovarjali«, je vprašal župan.

»Govorili so o novih davkih, ki jih oblastna skupščina nalaga.«

»Nove davke?« je vprašal sosed. Oblastna skupščina je res sprejela nekaj novih davkov. Kdor samo to sliši, da so novi davki, ne sliši pa tu- di, kakšni so ti novi davki, potem bi res zabavljaj zoper delo oblastne skupščine, ki nove davke nalaga!«

»Kakšne davke je pa naložila?« je ponovno vprašal župan. In gospodar je razjasnil:

»Davki na ponočevanje in veselice, ples, na lov in lovske karte, davki na visoke plače, na veliko industrijo, na inozemske nastavljenice, ki domačim kruh proč jemljejo, davki na špirit, pivo in alkohol sploh — to so oblast- ni davki. Vse te davke plačuje ali tak, ki jih lahko, ali pa tak, ki jih sam hoče. Nikogar se ne sili plesati ali loviti, ali piti, ali ponočevati. Če pa ima dosti denarja za ono, potem naj ga ima še nekaj za dobro stvar, za delo v naši oblasti!«

»Ja, pa davek na vino so naložili, to pa nas zelo udari«, je ugovarjal sosed, ki je imel vinograd. In gospo- dar mu je odgovoril:

»Res je ta davek 50 para od 1 litra vina sprejet. Tudi to je res, da so gostilničarji rekli, da bodo vino te- koj podražili v gostilnah. Ali veste, kako je?« »Ne vem, ko je oblastna skup- ščina naložila na vino davka 17 par?« Gostilničarji, ne vsi, ali v večini, pa so vino podražili za en celi dinar! Če je sedaj oblastna skupščina sklenila, da bo pobirala 50 par od litra, se bo le »napitnina« gostilničarju znižala, katero si je do zdaj »pila« od 17 par

na 1 dinar. Ako bodo letos zaradi tel- 50 par kaj zvišali cene, potem so sto- rili krivico svojim gostom. No, če pa so gostje zadovoljni, da več plačajo pa tudi mi nimamo nič proti tem, če je vino še malo dražje.«

»Jaz pa še vendar mislim, da to ni bilo prav! Vinogradniki že itak težko prodamo vino, zdaj pa se ga nam še obdači. Pa vse gre na vino: občina, oblast in država!«

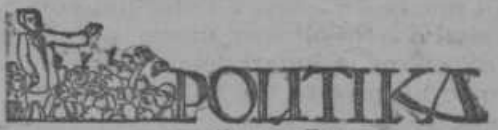
»Ti imaš prav! Nekega reda bi pa v tem oziru res bilo treba. Določiti bi bilo treba, koliko smejo občine nalo- žiti davka na vino in koliko oblast, oziroma država. Zdaj pa je v vsaki vasi že skoro drugačen vinski davek. Tudi v tem oziru je oblastna skup- ščina sklepala in to na pobudo naših poslancev. Ta stvar se bo uredila. A v splošnem pa ti povem, dragi sosed vinogradnik, da si ti samo deloma prizadet pri tem davku. Danes se ne pije samo štajerskega vina po naš- oblasti. Velike množine dalmatincev in banačana je tu. Da bi tega posebe obdačili, ne gre, država ne dovoli, da bi že med oblastmi bile carinske me- je. Prav pa je, da se uživanje tega v- na obdači. To pa je samo na ta način mogoče. Če bi oblastna skupščina ne sprejela tega davka, potem bi mora- la katerega drugega, ki bi nas kmete še bolj udaril: recimo zemljiški da- vek ali kaj drugega.«

»No, potem je pa že bolje, če Fran- ček-pijanček plačuje ta davek«, se je vtaknil vmes šaljivec, ki ga bo pa tu- di sam plačeval, ker ga rad cukne.

»Kako pa so kaj drugi govorili o tem davku?« je vprašal župan.

»Naši poslanci iz vinorodnih kra-jev so storili to, da ta davek ni višji. V ljubljanski oblasti znaša 1 dinar od litra, v zagrebški, kjer vladajo »seljaci«-radičevci, pa 78 par od li- tra. Drugo, kar so naši poslanci do- segli, je pa to, da se je od tega do- hodka določil 1 milijon dinarjev za obnovo naših vinogradov, za katere bo oblast oddajala poceni sadike kot tudi brez obresti posodila denar za regulanje. Vinogradniki bodo imeli od tega davka daleko večji hasek, kakor pa škodo. Ko sem pozneje go- voril z nekaterimi radičevskimi pos- lanci, zakaj so glasovali proti, ko je vendar ves proračun tak, da kmetu prinaša same koristi, pa so odgovo- rili:

»Istina, znaš, brate, vaša je stran- ka prava seljačka stranka, ali mi moramo glasiti protiv toga, znaš, jer komanda je komanda!«

V NAŠI DRŽAVI

Parlament dela — brez opozicijel Narodna skupščina zopet zboruje. Radičevci niso prišli. Delo gre kljub temu dalje, prav za prav še bolj glad- ko, kakor če bi bili oni doli in če bi zopet delali ovire kakor preje. Nekaj pa se je opoziciji zgodilo, česar ni niti od daleč pričakovala. Predsed-

nik skupščine Ilja Mihajlovič je od- ločil, da dobijo le oni poslanci od- škodnino, ki so res pri skupščinskem delu.

Savčičevo delo. Savčič še vedno po- sreduje, da bi na katerikoli način došlo do sporazuma. Politične stran- ke radičevcev in pribečevcev se sicer izjavile, da Savčič ni z njimi v zvezi, vendar so se zadnji čas poka- zale zelo vidne zveze. Sedanja vlad- na zveza je dala Savčiču odgovor, ki edini je bil mogoč.

Razkol pride v njihove vrste, med radičevce in demokrate. To je dejstvo. Eden odločilnih radičevcev je rekel te dni, da njihovo politično prijateljstvo nikakor ni večno in je s tem že napovedal, da bo kmalu minilo prijateljstvo med radičevci in pribičevci. — Pa tudi med radičevci samimi vlada tekma, kdo bi bil bolj spredaj. Vsi »narnaprej« pa le ne bodo mogli. In tako je pričakovati razkola tudi med njimi. Hrvaški narod pa gleda vse to in se že vprašuje, če je v tem sporu rešitev hrvaškega naroda.

Državno posojilo sprejeto. Narodna skupščina je odobrila veliko državno posojilo, ki ga je vlada sklenila s Švedsko. Posojilo je, kakor smo že poročali, zelo ugodno. Iz Zagreba so delali proti posojilu, kar so mogli. A vendar se jim ni posrečilo njihovo protidržavno delo. Sedaj so poslali Trumbiča iz Pariza, kjer ni ničesar opravil, na Švedsko, kjer je pa že vse zamudil, ko je denar že v Jugoslaviji.

Maček in Pribičević pred sodnijo! Za svoje veleizdajalske izjave, ki sta jih podajala Maček in Pribičević, pri četa oba pred redno sodišče. Je prav, če taki ljudje nimajo kakih predprav, ampak enako kot mi odgovarjajo pred postavo.

Gospodarski svet je bil pretekli teden pri ministrskem predsedniku g. dr. Korošcu zbran. Dr. Korošec vstraja na svojem stališču, da potrebuje država najprej gospodarske ureditve in opore, potem pa se naj uredijo tudi politična vprašanja. Zato je sklical v Beograd gospodarski svet, kjer so zastopniki gospodarskih krogov iz vseh delov države, tudi iz Hrvatske, odobrili gospodarske načrte vlade dr. Korošca.

*

V DRUGIH DRŽAVAH.

Rumunija ima novo vlado. Pretekli teden se je izpremenila vlada na Rumunskem. Prejšnja je nenadoma odstopila in novo je sestavil Maniu, vodja kmetske ljudske stranke. Maniu je za princa Karla, kar mu bode delalo malo neprilik. Ima pa oporo v ljudstvu, posebno še med katoličani, katerim je dal ministrstvo vere, kar je zopet napravilo odpor med pravoslavnimi.

Bolgarija se čisti. Makedonstvujuči so bili za Bolgarijo samo tudi zelo nadležni. Sedaj pa jim je zmanjkalo denarja. To bo konec njihove moči in se bodo razšli po tem zadnjem prepripi, kdo je denar ukradel.

Francoska dobila novo vlado. Celi teden je vladala vladina kriza na Francoskem. Poincare je odstopil, ker so socialisti zahtevali, da se kat. Cerkvi ne sme dati nazaj onih pravic, ki jih je preje imela. Poincare pa je raje odstopil in je sedaj sestavil z drugimi novo vlado. V tej vladi seve socialistov ni. Poincare je močan dovolj, da bo izpeljal svoje načrte. Francija je bila do sedaj edina država v Evropi, ki je stala na sovražnem stališču proti katoliški Cerkvi. Brezver-

ci so Combesu letos postavili spomenik. Toda že pri odkritju istega je prišlo do krvavih spopadov. Ti spopadi so bili nekak predznak, da bode prišlo tudi do političnih spopadov. Zmagalec je Poincare in to mora veseliti vse katoličane širom sveta. Isto časnó pa je prav povdariti to, kako potrebno je, da se katoličani politično udeležujejo, ker le tako morejo braniti svoje pravice v javnem življenju.

Zoper vojno! Dne 11. novembra je ob 11. uri začelo 11. leto, kar je bilo podpisano premirje s svetovni voj-

ni. Po vsem svetu se je to praznovalo na ta način, da so ob tej uri 2 minuti počivali in se zamislili, koliko gorja je prizadela svetovna vojna. Posebno slovesno so praznovali ta trenutek v Ameriki. Tudi v naši državi je bilo odrejeno, da se je po državnih uradih in šolah opomnilo o tem, kako zlo da je človeško krvoprelitje. Vedno bolj raste razumevanje o tem, da naj tudi spore med narodi in državami razsodi posebno sodišče in naj jih ne rešuje krvava vojska. Bog daj, da bi to spoznavanje vedno bolj prevladovalo!

ZA NEDELJO Kakor kvas.

Dobro veš, kako deluje kvas. Samo malo ga vmesi gospodinja med veliko množino moke. Pa ni dolgo in začnejo se kazati učinki. Moka nekako oživi, začne se gibati, dvigovati, kipeti, lahko se iz nje napravi užiten, dober kruh.

Kvas, ki pa v naših dušah deluje slično, kakor kvas v moki, je po besedah Kristusovih krščanska vera, ali kakor jo Kristus imenuje, božje kraljestvo. Da, krščanska vera še niso oni verski nauki, ki jih imaš natisnane na mrtvem papirju notri v katekizmu. Ni krščanska vera rožen venec, ki ga vzameš raz žebelj, moliš na njem nekaj brez smisla, ga zopet obesiš na žrebelj, sam pa greš po svojih potih stari človek kot poprej. Ni še krščanstvo, če greš vsako nedeljo k službi božji, ker je pač v nedeljo tako navada, ker nočeš delati izjeme. Ni še krščanstvo, če greš vsako leto za veliko noč k zakramentom — ker pač to že od davnih časov spada k veliki noči, da, niti to še ni krščanstvo, če pristopaš velikokrat k sv. zakramentom, ker nočeš zaostajati za drugimi. In ni to krščanstvo, ko bi se kdo samo na zunaj bogve kako navduševal in potegoval za krščanska načela. Ne, vse to še dolgo ni pravo, živo krščanstvo. Znana je Kristusova beseda: »Ne vsak, ki mi pravi: »Gospod, Gospod, pojde v nebeško kraljestvo; temveč kdor spolnuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, tisti pojde v nebeško kraljestvo.« In še veliko več, kar nam mora dati misliti, je povdaril Gospod. »Mnogi oni poreko tisti dan: »Gospod, Gospod, ali nismo v tvojem imenu prerokovali in v tvojem imenu izganjali hudobne duhove in v tvojem imenu sturili mnogo čudežev?« Tedaj jim bom izjavil: »Nikoli vas nisem poznal. Proč od mene, kateri delate krivico!« To so njegove za nas tako resne besede.

Pravo, živo krščanstvo je neka notranja moč, ki prešine in prevzame vso človekovo dušo. Ta moč prevzame in razgiblje dušo, da začne opravljati sama na sebi veliko delo prenovljenja in preobrnjenja. Ta notranja moč začne dušo polagoma očiščevati, da se ji greh in strast ne zdita več tako leba, da se ji ne zdita več

sreča, da se ju začne iz vse notranjosti bati in ju studiti, da se začne izvijati iz njune moči, da začne človek opuščati grehe, velike, potem že tudi male, nazadnje še tudi slabosti in ne popolnosti. In začne vera človeka prerajati tako, da postaja ponižen in krotek, potrpežljiv, čist, zmeren, usmiljen, dobrotljiv. Se razume, da postane tak od živega krščanstva prešinjten človek navdušen za vero, za Cerkev, da vero in Cerkev ljubi, se za nje poteguje povsod. Tako ta notranja moč prevzame človeka, da se trudi biti v vsem svojem življenju, tudi v svojih mislih in nagnenjih božji človek, čisto usmerjen po božji volji. To je človek, o katerem je rekel Kristus: »Vsak torej, kdor poslušša moje besede in jih spolnuje, bode podoben pametnemu možu, kateri si je hišo postavil na skalo. In vtila se je ploha in pridrli so nalivi in privršali so vetrovi ter se zagnali v ono hišo: in ni padla.« Da, sredi življenja, sredi dela in kupčije, sredi težav, sredi skušnjav in bojev biti neomajno božji — to je živo krščanstvo.

Seveda, če hočeš, da bo to sveto življenje in ta sveta moč živela ter delovala v tvoji duši, da jo bo očiščevala, dvigala in posvečevala, moraš pustiti, da se ta božji kvas večkrat položi v tvojo dušo. Zato se oznanjuje beseda božja. Ni beseda božja samo za to, da se poučiš o krščanskih resnicah. Te resnice kolikor toliko tako poznaš, a treba je, da te resnice tvojo dušo vedno na novo primejo, jo ogrejejo in navdušijo. So trenutki, ko se polaga božji kvas v tvojo dušo, iskrena in pobožna molitev, služba božja, ki se je udeležujejo s srcem. Taki trenutki so posebno takrat, ko pristopiš poln vere, hrepenenja in svete ljubezni k sv. obhajilu, pa se začne prelivati iz Kristusa samega v tebe čuh Kristusov, ki te hoče po sebi preroditi.

Morebiti še živiš ti nekako dvojno življenje. Poznaš zapovedi in zahteve krščanske vere, a zdijo se ti čisto tuje, morebiti celo nespametne in neprijetne, spolnuješ jih le nerad, in nekako prisiljen. Glej, kvasa božjega še imaš premalo v sebi, si mu še premalo izročil svojo dušo. Odpri svojo dušo temu božjemu kvasu pri besedi božji, pri resni molitvi, pri službi božji, pri sv. zakramentih, da boš res začel nositi v sebi božje kraljestvo, da boš iz vse svoje duše, iz vse svoje misli in iz vse svoje moči božji!